

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa E. P.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Skarbu Państwa,
Nadleśniczego Nadleśnictwa [...] i Nadleśniczego Nadleśnictwa [X.]

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powódkę E. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 14 marca 2013 r. oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, ponieważ tę funkcję realizują zwyczajne środki zaskarżenia i skarga o wznowienie postępowania. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca powołała się na przesłanki z art. 398⁹ § 1 punkt 1 i 2 k.p.c., a więc występowanie istotnego zagadnienia prawnego, którego wyjaśnienie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest

przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.), z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, niepubl. i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, niepubl.).

Sformułowane przez skarżącą zagadnienie prawne sprowadza się do pytania, czy treść art. 7 ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. nr 97, poz.151 ze zm.) pozwala na zrekonstruowanie normy prawnej nakazującej Skarbowi Państwa zapłatę na rzecz poprzednich właścicieli nieruchomości leśnych bądź ich spadkobierców rekompensaty z tytułu utraty nieruchomości leśnych, które weszły w skład strategicznych zasobów naturalnych kraju, a jeżeli tak, to w jakiej wysokości i czy nieuchwalenie przepisów odrębnych określających zasady wypłaty rekompensaty, do których odsyła wskazany wyżej art. 7 ustawy, uzasadnia odpowiedzialność Skarbu Państwa za zaniechanie legislacyjne na podstawie art.417 k.c. w brzmieniu sprzed zmiany tego przepisu dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku. Drugą przesłankę skarżąca uzasadniała twierdzeniem, że odmienne od prezentowanego w zaskarżonym orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w [...] stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w niepublikowanym wyroku z dnia 4 lutego 2011 roku (sygnatura I ACa 13/11) dołączonym do skargi kasacyjnej.

Przedstawiona przez skarżącą kwestia prawna nie spełnia wymogu 398⁹ § 1 punkt 1 i 2 k.p.c., albowiem jest przedmiotem szeregu zbieżnych orzeczeń Sądu Najwyższego układających się w konsekwentną linię orzeczniczą, z której jednoznacznie wynika, że artykuł 7 cytowanej wyżej ustawy nie stanowi źródła prawa podmiotowego dla osób fizycznych w nim wymienionych ani źródła obowiązku wydania odrębnych przepisów, o których mowa w tym artykule. Nie stanowi samodzielnej podstawy roszczenia o zapłatę rekompensaty, zaś niewydanie odrębnych przepisów, o których mowa w tym artykule, nie uzasadnia również odpowiedzialności Skarbu Państwa za tzw. zaniechanie legislacyjne (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2012 roku, III CZP 94/12, OSNC 2013, nr 7-8, poz.85, wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 września 2012 r., I CSK 59/12, OSNC 2013, nr 4, poz.51, z dnia 6 września 2012 r., I CSK 77/12, niepubl., z dnia 6 września 2012 r., I CSK 96/12, niepubl., z dnia 15 lutego 2013 r.,

I CSK 345/12, niepubl.) We wskazanym przez skarżącą wyroku z dnia 29 czerwca 2012 roku (I CSK 547/11, niepubl.) Sąd Najwyższy także przyjął, że art. 7 ustawy z 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju ani nie stanowi samoistnej podstawy przyznania świadczenia, ani nie tworzy stanu zaniechania legislacyjnego związanego z nieuchwaleniem odrębnych przepisów, ponieważ zaniechanie legislacyjne nie może być tworzone przez normę prawną. Natomiast zawarty w uzasadnieniu tego wyroku pogląd o możliwości ustalenia istnienia obowiązku wydania ustawy w drodze wykładni dokonanej przez sąd jest odosobniony.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w związku z art. 108 w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

db